

en saadan Maade, at han selv har Interesse i at arbejde Plantagen frem, og efterhaanden faae afbetalt Gjælden. Disse Spørgsmaal ere dog af temmelig stor Betydning; men da Ministerens Skrivelse er kommen saa sent frem, har Udvalget ikke fundet Anledning til at forandre den Indstilling, som man har gjort, at man henstiller til en kommende Statsrevision at tage dette Spørgsmaal under nærmere Overveelse.

Jeg kommer dernæst til § 6 under Konto III, omhandlende Dagpenge og Befordringsomkostninger til Postinspektører samt lokale Postembedsmænd. Det viser sig, at den Ordning, man for nogle Aar tilbage har truffet med Hensyn til Postinspektører, og hvorved man henlagde alle Sager under deres Afgjørelse, synes at have ført med sig, at de ikke have kunnet føre Tilsyn med Postvesenet i det Helhed, som egentlig var paatænt, og som henhørte under deres Bestilling. Det viser sig, at selve Postinspektørerne have i Finantsaaret 1876—77 gjort 12—13 Dagreiser mindre end i de foregaaende Aar, hvorimod de lokale Embedsmænd have været benyttede betydeligt mere i Embedsreiser, saaledes at der er anvendt ca. 1,300 Kr. mere i Dagpenge til disse Reiser end tidligere. Statsrevisionen henleder Opmærksomheden paa dette Forhold og siger, at hvis dette er en Følge af Forandringen i Postinspektørernes Stilling, da turde denne Forandring være endmere at beklage, og Udvalget deler i det Hele taget denne Betragtning — Vi komme dernæst til B., Konto 1 under samme Paragraf: Posternes Befordring over Land og Sundstæder. Man har havt Opmærksomheden henvendt paa Postbefordringen mellem Danmark og Norge. Statsrevisionen gjør opmærksom paa, at man vel ifølge Postkonventionen mellem Danmark og Norge af 19de Juli 1873 var bleven enig om herfra at yde 4,000 Kr. som Tilskud til Postens Besørgelse. Smidtidigt have vi jo senere faaet Berner Posttraktaten, og Statsrevisionen gjør med Rette opmærksom paa, at ifølge den maatte det antages, at dette Forhold mellem Danmark og Norge maatte være hævet. Men ikke bestomindre har man fra vor Regjerings Side, efterat den er kommen istand, truffet en Ordning med Sverrig-Norge, hvorefter man vedblivende yder 4,000 Kr. — C., Konto 2 omhandler Postvesenets Forretningsmateriel m. m. Til Anskaffelse og Vedligeholdelse af Postrevisiter samt Inventarium ved Postkontorerne var der bevilget 40,650 Kr. Denne Bevilling er overfæden med 8,543 Kr. 27 Ø. Til Tryksager er bevilget 50,000 Kr.; Bevillingen er overfæden med 9,079 Kr. 1 Ø. Til Uniformer til Postkonduktører osv. er Bevillingen 16,000 Kr. overfæden med 1,291 Kr. 85 Ø. Statsrevisionen gjør opmærksom paa, at adskillige af disse Overfædelser maatte kunne være fæte ved Tillægsbevillingslovens Behandling, hvor man fik Summerne betydeligt

forhøiede. Man gjør opmærksom herpaa, men gjør ingen Indstilling i den Henseende. — Jeg kommer herefter til § 19. II. D. 4: Uforubfæte Bygningsarbejder. Denne Bevilling paa 10,000 Kr. skal udelukkende anvendes til uforubfæte Bygningsarbejder, nye Arbejder. Som de Herrer ville se, er det Regnskab, som er opført i Betænkningen over Bevillingernes Anvendelse, saaledes, at man tydeligt ser, at endel deraf slet ikke kan henseføres under uforubfæte Bygningsarbejder eller nye Bygninger. Der er foretaget Reparationsarbejder paa de forskellige Slotte og andre Ting, Arbejder, hvortil Udgifterne hør udredes af en anden Konto og ikke af denne. Til denne Konto er knyttet ved en Anmærkning paa Finantsloven den Bestemmelse, at der ikke deraf kan afholdes nogen Udgift til Vedligeholdelse. Men de fleste af de Poster, der ere opførte, maa betragtes som Vedligeholdelsesarbejder, og man finder det derfor urigtigt, at Udgifterne til disse Arbejder ere afholdte af denne Konto.

Paa § 21 omhandles et Forhold ved det lgl. Theater. Der foreligger i den Retning adskillige meget vigtige Spørgsmaal. Vi se da først, at der i Genhold til den foreløbige Lov af 12te April 1877 er udredet 36,000 Kr. som Tilskud til Theatret. Statsrevisionen indstiller i den Anledning, at Spørgsmaalet om Lovlighed eller Ikkelovlighed af denne Udgift kommer til Afgjørelse ved Statsrevisionen for Finantsaaret 1877—78. Udvalgets Flertal har imidlertid ikke troet at kunne gaa med hertil, men har anset denne Udgift for afholdt uden Lovhjemmel. Man har i Betragtning af den Modtagelse, som den foreløbige Lov af 12te April 1877 fik heri Thinget, maattet anse det for afgjort, at Thinget har udtalt sig bestemt mod denne Lovs grundlovshjemlede Betydning. Udvalgets Flertal har derfor ment, at naar et saadant Spørgsmaal, henseført til denne Lov, kom til at foreligge for Thinget, maatte det efter det Standpunkt, som Thinget allerede har indtaget overfor denne Lov, strax komme til Afgjørelse, men fandt det ikke rigtigt at skyde et saadant Spørgsmaal fra sig. Udvalgets Flertal indstiller derfor: Det kan ikke passere, at der den 24de April 1877 er udbetalt det kongelige Theater og Kapel 36,000 Kr. af Statskassen. Jeg kommer dernæst til Theatrets Gjæld. Den 1ste Juli 1876 henstod der som Gjæld til Sørs Akademi 65,000 Kr. foruden 5,000 Kr. til Privatbanken. Denne Gjæld skulde ifølge Finantsloven betales tilbage inden den 31te Marts 1877. Smidtidigt, førend der skete nogen som helst Tilbagebetaling af denne Gjæld, havde man gjort et betydeligt Laan, nemlig paa 85,000 Kr. Det er ganske vist, at den henstaaende Gjæld er bleven tilbagebetalt inden den 31te Marts 1877, men hvorledes? Kun ved Benyttelsen af det nye Laan